

[Rytter.]

gennemføre dette og, eventuelt, i hvor stor Udstrækning? Jeg synes nemlig, at Spørgsmaalet er kommet til at foreligge paa en noget mærkværdig Maade. Man skulde egentlig tro, at Spørgsmaalet om Meddomsmænd var rejst af Befolkningen, at det var Befolkningen, som krævede: Lad os faa Meddomsmænd, for vi har ikke Tillid til Domstolene. Man skulde tro, at det var den danske Befolkning, der rejste sig og kraftigt krævede Meddomsmænd, men saaledes er Forholdet ikke. Det er Juristerne, som har rejst Spørgsmaalet, det er fra juridisk Side, Spørgsmaalet er kommet frem, men vel at mærke paa den Maade, at Juristerne paaberaaber sig Hensynet til Befolkningen. Selve Befolkningen har man, som sagt, mærket forholdsvis lidt til; den er ikke særlig ivrig for det; den tager imod det, hvis det bliver gennemført, men ligefrem udtrykt nogen Iver for det har jeg ikke mærket, at den har gjort. Det er mærkværdigvis fra juridisk Side, man gør gældende, at Tiden nu er inde til, at Tilliden til Domstolene bør styrkes. Jeg kan forstaa, at Juristerne siger, at hvis Befolkningen har Mistillid til Domstolene, maa vi gøre det, men om Befolkningen har Tillid eller ikke, tilkommer det egentlig ikke Juristerne at afgøre; det er Befolkningen, der maa fremsætte dette Synspunkt. Hvis man i Rigsdagen mener, at det er nødvendigt, for at Tilliden til Domstolene kan opretholdes, maa vi tage det, men ikke fordi Juristerne anfører dette Argument.

Juristerne fremfører ogsaa det Argument, at det er egentlig ikke blot Jurister, der kan afgøre Skyldspørgsmaal, ogsaa andre kan udmærket godt afgøre Skyldspørgsmaal. Det er selvfølgelig rigtigt, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den nye Straffelov bliver meget vanskelig at anvende. Jeg behøver kun at henvise til, at den nye Straffelov opererer med Begreber som Ungdomsfængsel, som Arbejdshus, som Sikkerhedsforvaring, som Internering. Vil det ikke blive vanskeligt for almindelige Folk, som kun skal træde i Virksomhed en Gang imellem, en enkelt Dag, at afgøre saadanne Spørgsmaal? Jeg vil endvidere nævne Spørgsmaalet om sindssyge, aandssvage, Psykopater, delvis eller ufuldstændig tilregnelige; alle disse Spørgsmaal bliver meget

vanskelige, og det forekommer mig derfor, at vi maa være forsigtige.

Ministeren hævder endvidere, hvad der jo ogsaa er blevet fremhævet fra juridisk Side, at Systemet med Meddomsmænd vil virke godt, for vi kender det fra Værgeraadene, fra Sø- og Handelsretten, fra Landvæsenskommissioner og fra Voldgift — jeg tror, det var de Tilfælde, Ministeren nævnte. Dertil maa jeg dog sige, at vi maa huske paa, hvem det er, der kommer til at sidde i Værgeraadet. Er det tilfældige Folk? Nej, det er jo netop Folk, som man har valgt, fordi man ved, de er inde i de Spørgsmaal. Og Sø- og Handelsretten, er *det* tilfældige Folk? Nej, man har udpeget netop disse Folk som særlig egnede til Hvervet. Og ved Sættningen af Landvæsenskommissioner og Udpegning af Voldgiftsmænd, er det dér tilfældige Folk? Nej, man har særlig haft sin Opmærksomhed henvendt paa netop at faa de Folk, som var egnede til at afgøre de Spørgsmaal. Derfor synes jeg, at man ikke kan nøjes med at henvise til disse Tilfælde.

Jeg mener derfor, at man fra juridisk Side gør sig skyldig i en Kompetenceoverskridelse, naar man hævder, at vi skal have Meddomsmænd af Hensyn til Befolkningen. Det maa Befolkningen om. Men i Virkeligheden ligger der vistnok ogsaa under den juridiske Betragtning noget andet. Selv om man skyder Hensynet til Befolkningen frem i første Række, ligger der bagved det, som ogsaa Ministeren var inde paa, nemlig at man bedre kan faa Anklageprincippet og Umiddelbarhedsprincippet gennemført, naar vi gaar over til Meddomsmænd. Det er selvfølgelig rigtigt, men saa maa man ogsaa stille Spørgsmaalet tydeligt og klart saaledes: Ønsker Befolkningen, at vi faar gennemført de to Principper, Anklageprincippet og Umiddelbarhedsprincippet, og at tage de dermed forbundne Udgifter?

Naar Juristerne maaske med en vis Ret, men efter min Mening ogsaa kun med en vis Ret, kan paaberaabe sig Hensynet til Befolkningen, er det i Virkeligheden paa en helt anden Basis, at det bliver *noget* berettiget. Det bliver noget berettiget, fordi vi jo desværre — saaledes antager jeg, Ministeren ser paa det, saaledes ser jeg i alt